

LỜI THEN CHỐT CỦA KÌ HỘI ĐỒNG THÁNG 11 NĂM 2020

**Đấng Christ, Đấng thay thế văn hóa của chúng ta bằng chính Ngài vì một người mới
là Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở, Đấng tối thượng,
trung tâm và bao quát của gia tể Đức Chúa Trời**

**Khi chúng ta có khái tượng về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả và rộng mở,
kinh nghiệm Ngài là sự sống và thành phần cấu tạo của toàn bản thể chúng ta, và sống
Ngài thay vì văn hóa của chúng ta, thì con người mới sẽ hiện ra giữa vòng chúng ta
trong cách thực tiễn, và chúng ta sẽ nhận biết được sự sống của con người mới.**

**Chúng ta cần được đổi mới mỗi ngày bằng nguồn cung ứng tươi mới của sự sống phục
sinh để thay thế văn hóa của chúng ta và để trở nên một người mới trong thực tại
bởi việc trở nên mới như Giê-ru-sa-lem Mới.**

**Chúng ta cần sống đời sống của người mới thay vì văn hóa của chúng ta
bởi việc học Christ là thực tại của Jesus;
cách mà Chúa Jesus đã sống trên đất
là cách mà một người mới phải sống ngày nay.**

**Dàn bài các sứ điệp
cho kì Hội đồng Tháng 11
Ngày 26-29 tháng 11, năm 2020**

**CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
ĐÁNG CHRIST BAO-HÀM-TẤT-CẢ, RỘNG MỞ
THAY THẾ VĂN HÓA VÌ MỘT NGƯỜI MỚI**

Sứ điệp Một

**Nhu cầu cấp thiết để văn hóa của chúng ta được thay thế
bằng Đáng Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở**

Đọc Kinh văn: Cól. 1:12-13, 15-18, 27; 2:8, 14-15; 3:4, 10-11

I. Sách Cô-lô-se được viết vì Hội thánh Cô-lô-se đã bị xâm chiếm bởi văn hóa và các thánh đồ đã bị văn hóa làm xao nhãng khỏi Christ—Cól. 2:8, 16-17; 3:10-11:

- A. Tại Cô-lô-se, văn hóa đã tràn ngập Hội thánh, thay thế Christ và chiếm đoạt các thánh đồ như chiến lợi phẩm—2:8.
- B. Kẻ thù của Đức Chúa Trời dùng văn hóa để thay thế Christ; hấn cố gắng sử dụng những phương diện tốt của văn hóa để thay thế Christ—đc. Phil. 3:4-8.
- C. Theo sách Cô-lô-se, Christ đã bị thay thế bởi văn hóa; sách này cho thấy rằng sự thay thế Christ tội bực và cơ bản là văn hóa của chúng ta.
- D. Trong sách Cô-lô-se, uy quyền của sự tối tăm đặc biệt chỉ về các phương diện tốt của văn hóa và của bản thể thiên nhiên của chúng ta—1:12-13:
 - 1. Các thánh đồ tại Cô-lô-se ở dưới uy quyền của sự tối tăm bởi việc cho phép các phương diện cao nhất của văn hóa xâm chiếm Hội thánh—2:8.
 - 2. Những sản phẩm cao nhất của văn hóa dù sao cũng là những phương diện của uy quyền của sự tối tăm mà qua đó Sa-tan kiểm soát con người—1:13.
 - 3. Bất cứ điều gì thay thế Christ đều trở nên uy quyền của sự tối tăm kiểm soát chúng ta—c. 13.

II. Văn hóa con người xuất hiện sau khi loài người sa ngã—Sáng. 4:16-22:

- A. Sau khi xa rời khỏi hiện diện của Đức Chúa Trời, Ca-in đã xây một cái thành để bảo vệ mình (his) và để tự tồn tại—cc. 16-17.
 - 1. Bên trong thành này, ông sản sinh một văn hóa không có Đức Chúa Trời, một văn hóa vô thần.
 - 2. Trong vườn Ê-đen, Đức Chúa Trời là mọi sự cho con người, tức là sự bảo vệ, sự giữ gìn, sự cung ứng và thú vui của con người; khi mất Đức Chúa Trời, con người mất mọi sự.
 - 3. Việc con người mất Đức Chúa Trời buộc con người phát minh ra văn hóa của con người mà những yếu tố chính của văn hóa ấy là những thành phố để tồn tại, chăn nuôi gia súc để duy trì sự sống, âm nhạc để vui hưởng và vũ khí để phòng vệ—cc. 20-22.
- B. Nhìn bên ngoài, văn hóa không có Đức Chúa Trời là văn hóa được phát minh bởi những người khước từ đi theo đường lối của Đức Chúa Trời và vì thế mất Đức Chúa Trời nhưng thật ra, tác nhân nội tại của văn hóa là sự xúi giục và kích động của Sa-tan, tức kẻ thù của Đức Chúa Trời, đối với những người đã rời khỏi Đức Chúa Trời—cc. 7, 16-17; Mat. 12:26:
 - 1. Một văn hóa như vậy, một văn hóa không có Đức Chúa Trời và liên hiệp với Sa-tan, đã trở nên một kiểu mẫu đại diện cho mọi văn hóa của con người xuyên

suốt các thời đại và hàm ý rằng những văn hóa này không có Đức Chúa Trời, bước theo Sa-tan và liên kết với Sa-tan—đc. Lu. 4:6, chú thích 1.

2. Văn hóa vô thần được bắt đầu như một hạt giống trong Sáng Thế Kí chương 4, và phát triển suốt lịch sử nhân loại cho đến khi được tổng kết thành Ba-by-lôn Lớn trong Khải Thị chương 18.
3. Lời Chúa trong Ma-thi-ơ 24:37-39 cho thấy rằng văn hóa vô thần trong thời Nô-ê sẽ phát triển đến cực điểm trong thời kì Chúa sắp đến.

III. Văn hóa là một điều ngăn trở mục đích của Đức Chúa Trời liên quan đến Christ và Hội thánh—Êph. 3:10-11; 5:32:

- A. Có điều rất xảo quyệt đang ngăn chặn con đường của Christ và Hội thánh; yếu tố chống đối xảo quyệt này là văn hóa—Côl. 3:10-11; Êph. 2:14-15; Côl. 2:14-15.
- B. Văn hóa là một sự ngăn trở lớn đối với việc kinh nghiệm Christ; theo cách vô thức và tiềm thức, chúng ta đang bị ngăn trở bởi văn hóa khỏi sự kinh nghiệm và vui hưởng Christ—Phil. 3:7-8.
- C. Việc chúng ta lớn lên vào trong Christ trong mọi sự và đạt đến một người lớn lên trọn vẹn bị ngăn cản bởi văn hóa có tính xảo quyệt, giấu kín của chúng ta—Côl. 2:19; Êph. 4:13, 15-16.

IV. Văn hóa của con người đứng nghịch lại vương quốc của Đức Chúa Trời—Mat. 10:16-25, 34-39; 12:29, 46-50:

- A. Những điều tội lỗi không chống đối vương quốc của Đức Chúa Trời nhiều như văn hóa của con người.
- B. Văn hóa của con người đã trở nên một phần cơ bản và là một phần lớn lao thuộc vương quốc Sa-tan—c. 26.
- C. Văn hóa đã trở nên thành trì của Sa-tan; một cách xảo quyệt, hấn cứ giữ lấy văn hóa và sử dụng nó để chống lại vương quốc Đức Chúa Trời—Công. 26:18; Côl. 1:12-13.

V. Christ là Đấng bao-hàm-tất-cả, rộng mở, chống lại văn hóa và sẽ thay thế văn hóa của chúng ta bằng chính Ngài—c. 18; 3:4, 10-11:

- A. Mục đích của Khải thị rộng mở về Christ trong sách Cô-lô-se là để xử lí văn hóa—2:8; 3:10-11.
- B. Trong sách này, Phao-lô trình bày một khái tượng về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở để ẩn tượng chúng ta về sự kiện rằng Christ này phải thay thế văn hóa của chúng ta—1:27.

VI. Loại Christ thay thế văn hóa là Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở, Đấng tối thượng, là trung tâm và bao quát trong gia tế của Đức Chúa Trời—1:15-18; 2:16-17; 3:4, 10-11:

- A. Đấng Christ, mà có thể thay thế văn hóa của chúng ta và trở nên mọi sự cho chúng ta, là Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở—1:15, 18.
- B. Sách Cô-lô-se được viết để Khải thị Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở, Đấng xử lí văn hóa của chúng ta và thay thế văn hóa của chúng ta bằng chính Ngài—3:4, 10-11.
- C. Trong sự cứu rỗi của Ngài, Đức Chúa Trời không chỉ cứu chúng ta khỏi tội, sự phán xét, hồ lửa, thế giới và bản ngã mà Ngài còn cứu chúng ta khỏi mọi điều thay thế Christ, kể cả văn hóa của chúng ta—Hê. 7:25.
- D. Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, rộng mở ở trong chúng ta và chúng ta cần phải cho phép Ngài đổ đầy toàn bản thể chúng ta và thay thế văn hóa của chúng ta bằng chính Ngài—Êph. 3:17a; Côl. 1:27; 3:11.